

عنوان مقاله:

بررسی خشونت نسبت به ماماها در محل کار: مرور نظام مند

محل انتشار:

فصلنامه پزشکی نوید نو، دوره 21، شماره 68 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرا هادی زاده طلاسا - دانشجوی دکتری تخصصی بهداشت باروری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

مروارید ایرانی - دانشجوی دکتری تخصصی بهداشت باروری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

ندا شریفی - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش مامایی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، ایران

منا لری - دانشجوی دکتری تخصصی بهداشت باروری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: خشونت در محل کار به صورت اعمال پرخاشگرانه نسبت به افرادی که در محل کار درحال انجام وظیفه هستند، تعریف می شود و در اشکال مختلفی مانند سوء استفاده کلامی، فیزیکی، ضرب و جرح، تجاوز، آزار و اذیت، زورگویی، اوباشگری، تهدید و رفتارهای زشت و ناپسند رخ می دهد. خشونت در محل کار در هر شغل و جایگاهی می تواند رخ بدهد. مطالعات متعددی نشان داده اند که خشونت در محیط های کار مامایی وجود دارد. در این راستا، هدف از مطالعه حاضر، مروری بر مطالعات انجام شده در زمینه خشونت نسبت به ماماها در محل کار می باشد. مواد و روش ها: در مطالعه مروری حاضر به منظور یافتن مطالعات مرتبط، پایگاه های اطلاعاتی، SID، Irandoc، Scopus و Pubmed با استفاده از کلیدواژه های مبتنی بر MeSH (Medical Subject Headings) شامل: Workplaceaggression، Bullying، Workplaceviolence، violenceVerbal، Physicalviolence و Midwife و معادل فارسی آن ها شامل: خشونت در محل کار، خشونت کلامی، خشونت فیزیکی و نزاع به صورت جداگانه و ترکیب با کلمه ماما بدون محدودیت زمانی تا ماه آذر سال 1397 جستجو شدند. شایان ذکر است که برای بررسی مقالات از فرم استخراج داده ها که براساس هدف پژوهش توسط پژوهشگران طراحی شده بود، استفاده گردید و نتایج به صورت کیفی گزارش شدند. یافته ها: از مجموع 216 مطالعه یافت شده، بعد از اعمال معیارهای ورود و خروج، در نهایت هفت مقاله وارد مطالعه شد که طرح چهار مطالعه مقطعی، دو مطالعه توصیفی- اکتشافی و یک مطالعه توصیفی- تحلیلی بود. بیشترین شیوع گزارش شده به خشونت کلامی (3/83 درصد) اختصاص داشت که 60 درصد از این خشونت از سوی همراهمان بیماران اعمال شده بود. نتیجه گیری: با وجود بالا بودن خشونت در رشته مامایی مطابق با درصدهای اعلام شده در مقالات لازم است این موضوع در ایران بیشتر مورد بررسی قرار گیرد تا بدین طریق عوامل موثر بر خشونت، منابع آن، تجارب ماما از خشونت و آثار حاصل از آن شناسایی شوند. در این ارتباط، پیشنهاد می گردد مسئولان هر بیمارستان با استفاده از پرسشنامه استاندارد، فراوانی و منابع خشونت را در بخش های مامایی شناسایی کنند و در کمک به رفع آن ها کوشا باشند؛ زیرا خشونت می تواند بر عملکرد شغلی و بهره وری آن ها و به تبع بر کیفیت مراقبت از بیماران و سلامت آن ها اثرگذار باشد.

کلمات کلیدی:

خشونت فیزیکی، خشونت کلامی، خشونت محل کار، ماما، نزاع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

